



בש"פ 2772/19 - מוטי מנשרוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2772/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העורר: מוטי מנשרוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
במ"ת 38546-12-18 מיום 4.4.2019 שניתנה על ידי
כב' השופטת מ' ליפשיץ-פריבס

תאריך הישיבה: כ"ו בניסן התשע"ט (01.05.19)

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד חיים רייכבר
בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת מ' ליפשיץ-פריבס) במ"ת 38546-12-18 מיום 4.4.2019, בגדרה נדחתה בקשת העורר לקבלת תסקיר מעצר משלים שיבחן אפשרות שחרורו לקהילה טיפולית.

1. ביום 17.12.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של גידול סם והחזקת סם שלא לצריכה עצמית.

2. ביום 8.1.2019, הורה בית המשפט על מעצר העורר עד לתום ההליכים, לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה ובהעדר המלצת שירות המבחן לשחרורו לחלופה. תסקיר המעצר, מיום 7.1.2019, סיכם התרשמותו מהעורר כך: "התרשמותנו מאדם בעל דפוסים עבריינים והתמכרותיים מושרשים, עברו הפלילי מתחום הסמים, הערכתנו כי אינו



נרתע מן ההליכים המשפטיים... אינו כן ואותנטי באשר למצבו לצד התרשמותו מהערכת סיכון משמעותית בעניינו, אין
אנו באים בהמלצה על שחרורו ממעצר בשלב זה."

3. ביום 12.3.2019, הגיש העורר לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על קבלת תסקיר מעצר משלים,
משלטענתו, במהלך התקופה שחלפה, הצליח לגייס כוחות לצורך הליך גמילה מסמים וביקש כי התסקיר יבחן אפשרות
שילובו בהליך טיפולי. המשיבה התנגדה לבקשה.

4. ביום 4.4.2019, דחה בית המשפט את הבקשה, תוך שהוא מפנה לדברים שנכתבו בתסקיר המעצר הקודם,
וציון העובדה כי מאז שניתן התסקיר הקודם, חלף זמן קצר בלבד, דבר שאינו מצדיק הזמנת תסקיר משלים.

5. בערר לפניי חזר בא כוח העורר על בקשתו. לטענתו, חרף האמור בתסקיר המעצר הצליח העורר, במהלך
התקופה האחרונה, לאזור כוחות, הפסיק את השימוש בסם וכי גורמי הטיפול, בבית המעצר, אף המליצו לו לפנות לבית
המשפט בבקשה לקבלת תסקיר, כדי לבחון אפשרות שילובו בהליך טיפולי. עוד טען בא כוח העורר, כי בחלוף תקופה
של כארבעה וחצי חודשים, יש מקום לקבלת תסקיר משלים שהינו האמצעי האובייקטיבי היחידי, באמצעותו יכול להוכיח
טענתו בדבר השינוי שחל בעורר. מנגד, המשיבה נותרה עקבית בעמדתה והתנגדה לקבלת תסקיר מעצר בהפנותה
לנימוקי החלטתו של בית המשפט המחוזי.

6. לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. מאז הוגש תסקיר המעצר היחיד בתיק, ביום
7.1.2019, ועד הבקשה לעיון חוזר, שהוגשה ביום 12.3.2019, חלפו להם בקושי חודשיים ושבעה. על רקע האמור,
ניתן להצדיק את קביעתו של בית המשפט קמא בפסקה 10 להחלטה כי "אין בחלוף הזמן הקצר מאותו מועד, כדי
להצדיק הזמנת תסקיר משלים". לאור האמור בתסקיר שירות המבחן באשר למבנה אישיותו של העורר, כפי שצוטט
בפסקה 2 דלעיל, מסופקני אם השינוי הנטען אכן התחולל בתקופה כה קצרה, עד כדי כך שהדבר הצדיק עריכת תסקיר
משלים שיבחן אפשרות שחרורו ממעצר לקהילה טיפולית.

7. הערר נדחה.

ניתנה היום, ל' בניסן התשע"ט (5.5.2019).

ש ו פ ט